

схватка пада убит предводителя Димитър Николов Заралията. При това положение останалите четници решават да се опитат да напуснат пределите на Турция. Спускат се на северозапад и сутринта на 31.VII./12.VIII. намират приют в една порутена воденица, северно от мюсюлманското селце Кечидере (Козин дол, Сливенска община). Докато е на пост, прегладнелия Иван Пеев убеждава Тодор Петков да отиде до селото за храна. Там обаче четника е заловен и убит.

На другия ден, 1/13 август, многобройна потеря претърсва околностите. Завалива дъжд и при опит някои от потерята да се подслонят във воденицата, четниците са открити. Става кратка схватка, в която падат убити Стоян Пенчев и Петко Димитров. При това положение другите приемат предложението да се предадат, но на редовна войска. В селото има заплата от Сливен, на които последните девет четника: Ангел Обретенов, Васил Пенчев, Иван Пеев, Марин Вичев, Марин Нейков, Никола Вълев, Сава Кънчев, Тодор Симеонов и Христо Колев се предават.

В пряка връзка с четата на Хаджи Димитър и Стефан Караджа са действията в Сливен. След сравнително интензивна подготовка, най-нетърпеливите около 20 души начело с Гунчо войвода и Тодор Харбов, още през април излизат с две малки чети, които скоро се обединяват. На няколко пъти посещават "Агликина поляна", стигат до Карловско, но вест от четата от Румъния все няма. Вече след като става ясно, че четата на Хаджи Димитър и Стефан Караджа е разбита, решават да извършат нападение над турската поща. Тази акция, станала на 13/25 август, когато навсякъде вестниците тръбят, че е настъпило спокойствие показва, че въпреки репресиите действията срещу властта ще продължат. След успешната акция четата се разпръсква, а войводите, които се укриват в с. Градец, са предателски убити.